

der og borgere, der slipper for besværet med at skulle søge hos det offentlige. Samtidig fås fuld sikkerhed for retsstillingen.

De gældende regler om beskatningen ved tilbagesalg skal ses i sammenhæng med de gældende regler om beskatning af udbytte og beskatning af fortjeneste ved aktiesalg.

A. Efter gældende ret beskattes udbytte til personer altid som aktieindkomst. Det er hele det udloddede beløb, der beskattes. Udbytte til aktieselskaber beskattes for 66 pct.s vedkommende. Det gælder dog ikke udbytte til moderselskaber, der er skattefri.

For begrænset skattepligtige er udbyttet skattepligtigt til Danmark i stort set samme omfang som for fuldt skattepligtige. (Den begrænset skattepligtige er typisk en person, der bor i udlandet, mens den fuldt skattepligtige typisk er en person, der bor her i landet)

B. Fortjeneste, der er opstået ved salg, beskattes også som aktieindkomst, når beskatningen sker hos personer. Ved salg indenfor tre år er fortjenesten dog kapitalindkomst. Fortjenesten opgøres som forskellen mellem en anskaffessum og en afståelsessum. Fortjenesten ved et aktieselskabs salg af aktier i et andet aktieselskab er skattefri. Det gælder dog ikke ved salg indenfor tre år efter anskaffelsen. I disse tilfælde beskattes hele fortjeneste som selskabsindkomst.

Begrænset skattepligtige er aldrig skattepligtige til Danmark af fortjenesten.

C. Ved tilbagesalg til det udstedende selskab beskattes hele salgssummen (uden hensyn til anskaffessummen), men kun i samme omfang som udbytte beskattes. Det gælder hvad enten selskabet er børsnoteret eller ej. Det gælder, hvad enten det er en person eller et selskab, der sælger tilbage. Der kan dispenseres fra beskatningen. Dispensationen medfører, at salget ikke beskattes efter reglerne for udbytte, men i stedet beskattes efter reglerne for fortjenester ved aktiesalg.

Endvidere er begrænset skattepligtige efter gældende ret skattepligtige af salgssummerne i samme omfang som fuldt skattepligtige, ligesom ved udbytte. Dispensationen medfører, at skattepligt til Danmark bortfalder.

Ved tilbagesalg til et selskab i det år, hvori det likvideres, er det altid fortjenesten, der beskattes, uden valgmulighed.

Udbytteskatten medfører normalt højere skat end avanceskatten. Ved salg indenfor de første tre år gælder det dog ikke altid. I de tilfælde, hvor avanceskatten er højest, kan avanceskatten undgås ved at undlade at søge dispensation. Der betales så i stedet kun skat i samme omfang, som udbytte beskattes.

Dispensation gives, når afståelsen af aktierne til det udstedende selskab må antages at være båret af andre hensyn end ønsket om at omgå udbyttebeskatning ved tilbagesalg til det udstedende selskab, hvor aktionæren får midler ud af selskabet samtidig med, at aktionærindflydelsen bevares. Normalt vil en dispensation kun blive givet, hvis aktionæren afhænder alle sine aktier. De behøver dog ikke alle sammen at blive afhændet til selskabet, idet delafståelse til andre, herunder andre aktionærer i selskabet, kan accepteres som led i en fuldstændig afhændelse af aktierne. I ganske særlige tilfælde indrømmes der dispensation, selv om ikke samtlige aktier afhændes, når en beskatning af hele afståelsessummen ville medføre helt urimelige resultater. Det skal bl.a. vurderes, om aktionæren reelt har opgivet sin indflydelse på den udbyttegivende aktivitet.

Der gives som udgangspunkt dispensation ved tilbagesalg af børsnoterede aktier til handelsværdien efter samme regler som ved tilbagesalg af unoterede aktier. De fleste børsnoterede aktier er aktier, hvor ejeren ikke har indflydelse, og hvor der derfor skal gives dispensation.

Samtidig vil en hovedaktionærs delvise tilbagesalg af børsnoterede aktier uden opgivelse af indflydelse relativt enkelt kunne ske som et egentligt salg til bank eller børsrådgiver, der derefter sælger videre til udstedende selskab. Salget til banken beskattes som et salg med fortjeneste. Det gør videresalget til det udstedende selskab også, hvis der gives dispensation. Ved videresalget til det udstedende selskab vil man næppe kunne undlade at dispensere. Banken eller børsrådgiveren ved jo ikke, om hovedaktionæren har solgt alle eller kun en del af sine aktier.

Som det fremgår af det anførte kan den tilbagesælgende ved børsnoterede aktier i realiteten vælge imellem, om beskatningen skal ske efter reglerne om udbytte eller efter reglerne om fortjeneste. Systemet med indgivelse af dispensationsansøgninger fremtræder derfor i disse tilfælde som unødigt besværligt for borgerne. Det er svært at argumentere for, at de nuværende regler beskytter imod misbrug.

Det foreslås, at ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, skal sælger beskattes af vederlaget som aktieavance. Sælger kan dog – hvis han eller hun fremsender meddelelse herom til skattemyndighederne i forbindelse med selvangivelsens indsendelse – vælge, at afståelsessummen i stedet skal beskattes ligesom aktieudbytte. Det er ikke hensigten, at den personlige selvangivelse skal udvides med et felt for at dække denne mulighed for at vælge beskatning som aktieudbytte. I de meget få tilfælde, hvor det er re-